

ברכות לט.

ואתי' : חוץ מן היין ומן הסת.
 הא דקתני על כולם אם אמר
 שהכל יא' חוץ משנים אלו דקבעו
 להן חמשים ברכה לעמון ואפי'
 בדיעבד לא יא' בצרכת שהכל :
 ממעטתא אמרה כן וכו'. אלמא
 דהן אינן בכלל פירות האילן
 ופירות הארץ וכי קתני על
 כולם אם אמר שהכל יא' אפירות
 האילן ופירות הארץ דרישא קאי :
 תני . בתוספתא פ"ד : כל שנשתנה
 מזכירתו ושניה ברכתו לא יא' .
 כ"ל וכך הוא בתוספתא וכלומר
 דוקא באלו שנשתנו מזכירת
 ועל ידי כך בא להם ברכתן
 כגון הסת והיין אם שניה
 ברכתן לא יא' : מילתיה דרב
 אמרה כן . שמעינן ממילתיה
 דרב דלקמיה דאמר ממי הלכה
 כר"מ : חד פרסוי . מארץ פרס :
 אתא לגבי רב . ושאל לו בשביל
 שאני אוכל פיסתי . חתימה פת
 שלי ואני יכול לבדק המוציא
 ואומר אני ברוך וכו' : אם
 אני יוא' ידי חובתי וא"ל אין
 וכו"מ : דברכתא . שם העיר :
 אפיק

מראה הפנים

[illegible][illegible]

אמר ר' יוסי דברי הכל הוה. וכן דעת הרמב"ם וז"ל כה"ל קורמחא דשכר כפי"ח מניבתין כמתני' ופס"ד מה"ל ביטורים תימ"ל דהם משום דלדעיה דמתני' כדכין דהתא גוי אחיה ואש"ג דרב נחמן בר יצחק מוקי לה בהם כר' יהודה דכדינ ר' חורין לאוקמי הכי מ"מ הולול ואשכחן סבכא לאוקמי מתני' כד"ם עמי עדיף ואין זה כחולין על אש"ג דין:

כל שפתתה ומכרתה ובינה ברכתו לא יאכל. כר' הוה בתוספתא בדפוס ובתוספתא כ"ו אבר לפני בני' ולא ויותר נוחה בני' בדפוס דהא עיקר פלוגתא הוה על הפה ויין ובדפולגין דהם כד"ם ע"ב:

הלהבה נר"מ. וכן פסקו כל הפוסקים דכ"ס ס"ל גמ' ר' יוחנן תתס דלפ"י על הפת ויו"ן ולא ודאבות מהבוא עובדא דמנינן רשע' בדרך ריפתא והוינן דך חדא פסימי דבבא וטמא
התם דלמיר בדרך ריפתא מלכא מר' דהאי פותח וזו סיה גמ' הרמב"ם שם כפ"א מבערות כהנים ו' ודאכלא והוסיף אומר ומלכות ושנין בדרה אפי' בלבין
הכל בדרך ריפתא דכ"ס ס"ל גמ' ר' יוחנן תתס דלפ"י על הפת ויו"ן ולא ודאבות מהבוא עובדא דמנינן רשע' בדרך ריפתא והוינן דך חדא פסימי דבבא וטמא

שניי נוסחאות (ש"ג) האדמה כ' ועל כד"ו הארץ כ' על .

עמיד ירושלים תנינא

תני ר"י אומר כל המשנה על המסבע שמטבעו חכמים רוקח (ס' רס"ג) :

ברכות מו

155